

ת"פ 20425/02/20 - מדינת ישראל נגד הייתם מזערו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 20425-02-20 מדינת ישראל נ' מזערו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד גל נשרים
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

הייתם מזערו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא
יחיא

הנאשם

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תשל"ז-1977. ההודאה באה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום ללא הסכמה לעניין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם התקשר עם סוכן משטרה סמוי בעסקה לרכישת אקדח 9 מ"מ מסוג סטאר בחודש דצמבר 2019 תמורת 30,000 ₪. בכתב האישום מתואר כי ביום 10.12.20 התקשר הסוכן לנאשם והשניים קבעו פגישה בבית חניה, שם הציע הנאשם לסוכן לרכוש אחד משני אקדחים שהיו ברשותו - סטאר תמורת 30,000 ₪ או גלוק תמורת 45,000 ₪. הסוכן השיב כי הוא מעוניין באקדח הסטאר אך ביקש לבדוק את הדבר. השניים קבעו שם קוד לאקדח, אותו כינו בשיחותיהם "הרכב", והמשיכו במשא ומתן טלפוני. ביום 11.12.20 שוחחו הנאשם והסוכן וקבעו פגישה בתחנת דלק בכניסה לענתא. הסוכן הגיע למקום, ובן דודו של הנאשם אסף אותו ברכב. לאחר נסיעה קצרה עלה גם הנאשם לרכב, והשלושה נסעו למקום נסתר במטרה לנסות את האקדח. לאחר שהגיעו הסוכן ירה מהאקדח פעמיים, ולאחר כל יריה המחסנית נתקעה. בן דוד של הנאשם, אשר הוצג על ידי הנאשם כשותפו, תיקן את האקדח, והשלושה נכנסו לרכב וניהלו משא ומתן על המחיר. בסופו של דבר שילם הסוכן סכום של 29,500 ₪ תמורת האקדח והמחסנית.

טענות הצדדים

2. **ב"כ המאשימה** טען כי עבירות של סחר בלתי חוקי בנשק גורמות לפגיעה בערכים של שלמות הגוף וחיי אדם, במיוחד כשמדובר בנשק בלתי תקני כפי שהיה במקרה זה. הפסיקה נתנה בכורה, בעבירות אלו, לשיקולי הרתעה

עמוד 1

ולאינטרס הציבורי. לגבי נסיבות ביצוע העבירה טען כי היא בוצעה תוך תכנון מראש ותחכום - שימוש במילת קוד, כשהנאשם מגלה מוטיבציה ודומיננטיות, הוא יוזם העסקה והוא המוציאה לפועל. הוא הוסיף כי הנאשם הורשע בעבירה של סחר בנשק, בעוד בן דודו הורשע בעבירת סיוע בלבד.

התובע הפנה למספר פסקי דין שיידונו בהמשך, וכן להנחיית פרקליט המדינה בנוגע לעבירות אלו. הוא ביקש לקבוע מתחם בין 2.5 לבין 6 שנות מאסר.

באשר לעונש במסגרת המתחם ציין ב"כ המאשימה מחד גיסא כי הנאשם הודה וחסך זמן, ומאידך גיסא את העדר ההמלצה של שירות המבחן והעובדה שהנאשם לא עבר הליך שיקום. לפיכך ביקש לגזור על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הוא בן 25, ללא עבר פלילי. הוא לא עבר הליך שיקום בשל היותו עצור, והגם שלא הכיר באחריותו במשטרה, בבית המשפט הנאשם הודה אף ללא הסכמה לעניין העונש, נטל אחריות והבין את חומרת מעשיו. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר, החיובי בעיקרו. הוא הוסיף כי הנאשם עובד עבודה סדירה כפקח תנועה. הוא עבר משבר בשל נישואין שנכשלו, ונקלע לקשיים כלכליים.

הסניגור הפנה אף הוא לפסקי דין, ובין היתר לגזר דינו של שותפו של הנאשם, שהורשע אמנם בעבירת סיוע אך בנסיבות דומות. הוא ציין בעניינו של הנאשם שמדובר בנשק מאולתר ותקול, וטען כי העונש מושפע מהפרטים והנסיבות השונות. הסניגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם.

4. הנאשם עצמו הביע חרטה והתחייב לא לחזור על המעשים. הוא ציין כי היה מטפל באשתו ובאמו.

אביו של הנאשם אף הוא ביקש להוסיף דברים. לדבריו הנאשם הוא הבכור מבין 6 ילדים, עבד אתו כפקח תנועה ופיקח על 700 איש. לדברי האב בנו עשה טעות בגלל גירושיו, ולא יחזור על כך. האב ביקש לרחם על בנו והביע חשש שיושפע בתקופת מאסרו.

תסקיר שירות המבחן

5. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 25, גרוש, בן בכור במשפחה נורמטיבית ותומכת. לפני מעצרו סייע בטיפול באחיו הקטן הסובל מפגור, וכן באמו שחלתה לאחרונה. הנאשם היה תלמיד מצטיין, עבד כפקח תנועה וזכה להערכה על עבודתו. הוא חווה טלטלה בעקבות גירושיו, והביע רצון לחזור לאורח חיים חיובי ולשקם את חייו לאחר שחרורו. קצין המבחן התרשם מקושי לבחון את הדפוסים הבעייתיים העומדים ברקע העבירה, ומהעדר גבולות פנימיים וברורים. הוא המליץ על עונש הרתעתי ומציב גבולות של מאסר בפועל, תוך התחשבות בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה ובכך שמאסר ממושך לא יפתור את הקשיים העומדים בבסיס נטייתו של הנאשם למעורבות פלילית.

מתחם העונש ההולם

6. העבירה של סחר בנשק מביאה להימצאותו של נשק בידי גורמים שאינם מורשים לכך. במצב זה עלול הנשק לשמש למטרות שונות, פליליות ולאומניות. נשק בלתי מורשה עלול לעבר מיד ליד, כך שמרגע שהעבירו לאחר, למוכר הנשק אין שליטה על זהות הגורמים המחזיקים בו. בכך גורמת המכירה לסיכון חייהם ושלמות גופם של אחרים, העשויים

להיות גם אנשים תמימים וחפים מפשע.

7. בית המשפט העליון עמד במקרים רבים על חומרתן של עבירות הסחר בנשק והענישה הנגזרת מכך. כך, לדוגמה, נקבע בע"פ 4154/16, רונן דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.17) (להלן: עניין רונן דהוד):

"11. בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים (ראו: ע"פ 6542/11, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם..."

בע"פ 9543/09, בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (19.1.10):

"אין צורך להכביר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית. הצד השווה הוא תדיר הפוטנציאל ההרסני, והבעתה האוחזת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירת הנשק נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבעניינו - מחצית".

ובע"פ 761/07, מיכאל אדרי נ' מדינת ישראל (22.2.07):

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט".

8. לעניין הפסיקה הנוהגת, שני הצדדים ציינו את גזר דינו של שותפו של הנאשם, בת"פ (ירושלים) 20477-02-20 מדינת ישראל נ' מוחמד מזערו (16.7.20). לגבי חלקו של זה בעבירה נקבע בגזר הדין כי הוא "לא נטל חלק מרכזי בביצוע העבירה, הוא הורשע כמסייע ופוטנציאל הנזק לא מומש מאחר שהנשק נמכר לסוכן. מאידך גיסא, הנאשם היה שותף פעיל לניהול המשא ומתן לרכישת כלי הנשק בתמורה לסכום גבוה, נהג ברכב בעת ביצוע העבירה וידע כיצד לתקן את הנשק". נסיבותיו האישיות של נאשם זו דומות לנסיבותיו של הנאשם שבפני. הוא צעיר בן 23, ללא עבר פלילי, אשר השלים את לימודיו התיכוניים ועבד בעבודה נורמטיבית לפני מעצרו. נאשם זה נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

9. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין נוספים:

ת"פ (ירושלים) 52515-03-20 מדינת ישראל נ' מורשד סנדוקה (10.8.20) - הנאשם הורשע בהחזקת

נשק, תת מקלע מאולתר, ברכבו. נקבע מתחם שבין 12-30 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר פועל ומאסרים מותנים.

ת"פ (חיפה) 4664-01-20 **מדינת ישראל נ' חליל אנבריה** (22.7.20) - הנאשם הורשע בנסיון לסחר בנשק, בכך שניסה יחד עם אדם אחר לסחור במספר כלי נשק, בעסקאות שבסופו של דבר לא יצאו לפועל. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל מאסר בפועל לתקופה שבין 14-21 חודשים. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעברו הנקי ובהודאה ולקיחת האחריות, כמו גם במצבו הכלכלי והמשפחתי המורכב. על הנאשם הוטל עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (ירושלים) 35684-04-18 **מדינת ישראל נ' פריד שחאדה** (1.5.19) - הנאשמים הודו והורשעו כל אחד מהם בשתי עבירות של סחר בנשק לסוכן משטרה סמוי. במקרה אחד מדובר במכירת אקדח, ובמקרה נוסף ברובה סער מסוג M-16. נקבע מתחם ענישה של 28-60 חודשי מאסר לשתי עבירות של תיווך בנשק, ומתחם שבין 40 ל-80 חודש לשתי עסקאות בנשק (אקדח ורובה סער). על נאשם 1 שהורשע בעבירות התיווך נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל ועבירות נלוות, ועל נאשם 2 שהורשע בעבירות של עסקאות בנשק נגזרו 48 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ת"פ (ירושלים) 69640-10-18 **מדינת ישראל נ' מוחמד עדואן** (1.12.19) - הנאשם הורשע בעבירות של נסיון לסחור בנשק, כשהיה מעורב בנסיון למכירת נשק צה"לי מסוג M-4 שנגנב על ידי חייל. נקבע מתחם ענישה בין 15-36 חודשי מאסר, והנאשם, צעיר נורמטיבי שהביע חרטה והיה מעורב באירוע חד פעמי, נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ (ירושלים) 50551-03-18 **מדינת ישראל נ' אחמד עטיה** (13.12.18) - הנאשם הורשע בעבירה של סחר בנשק, בכך שמכר אקדח לסוכן משטרה סמוי. גם נאשם זה היה צעיר נורמטיבי ללא הרשעות קודמות. נקבע מתחם שבין 15-40 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

10. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי דין אלו:

עניין **רון דהוד** הנ"ל - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים שבכל אחד מהם הורשע בסחר בנשק ובעבירות נשק נוספות. באישום הראשון נטל חלק במכירת אקדח לסוכן משטרה, ובאישום השני הציע לסוכן למכור לו רובה צייד ומכר לו רובה צייד מאולתר. המערער נדון ל-45 חודשי מאסר ועונשים נוספים. ערעורו נדחה תוך שבית המשפט מציין כי "לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי חוקי למכירת כלי נשק, וקטיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה" (פסקה 11 לפסק הדין). עוד נקבע כי עקרון אחדות הענישה איננו כלל "מתמטי" ואין דין אחד לכל המורשעים באותן עבירות.

ע"פ 1768/14 **בהא גנאיים נ' מדינת ישראל** (22.7.14) - נדחה ערעורו של המערער, אשר נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בשני אישומים: האחד - מכירת שתי מחסניות של נשק מסוג M-16 לשוטר, בגינה הורשע בהחזקה ונשיאה של נשק, והשני - מעורבות במכירת אקדח לשוטר סמוי. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה, ולא הפחית מעונשו של המערער חרף "הפוטנציאל השיקומי הברור שעולה מתסקירי שירות המבחן".

ת"פ 50337-07-18 **מדינת ישראל נ' יחיא עבדאלקאדר** (15.4.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו

בעבירת נסיון סחר בנשק, ללא הסכמה לעניין העונש. הנאשם צירף שני תיקים נוספים, שאינם ממין העניין (עבירות של גניבה בידי מורשה וכן עבירות תעבורה שונות), ונדון בגין כולם יחד ל-30 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי ל-12 חודשים, חציו בחופף ועונשים נוספים.

11. לעניין הענישה הנוהגת אפנה גם לת"פ (מחוזי ים) 11789-12-16 **מדינת ישראל נ' מאזן ג'אבר** (31.12.17) וערעור עליו - ע"פ 2844/18 **מאזן ג'אבר נ' מדינת ישראל** (15.1.19); ע"פ 8045/17 **מחמוד ברנאסי נ' מדינת ישראל** (16.8.18).

12. העבירה של סחר בנשק היא עבירה חמורה, שתוצאותיה עלולות להיות הרוג אסון ולהביא לפגיעה בחיי אדם, שכן מרגע שהנשק יצא משליטתו אין למוכר שליטה על השימוש שיעשה בו. קשה להעלות על הדעת מטרה חיובית שלשמה יבקש אדם לרכוש נשק בלתי חוקי ואף ישקיע סכום של עשרות אלפי ₪ ברכישה, כך בביצוע עבירה זו יש להניח כי הנשק עלול לשמש בפועל לביצוע עבירה, לפגיעה בגופו של אדם ואולי גם לקיפוח חיי אדם.

עבירות של אלימות חמורה תוך שימוש בנשק חם הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במקומותינו, ויש להילחם בהן גם על ידי פגיעה בזמינות הנשק ובקלות השגתו.

13. במקרה זה, העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם ולאחר משא ומתן שנמשך לפחות יומיים, וכלל שתי פגישות ואף ניסוי פיזי של הנשק. האפשרות להשיג נשק וההתמודדות עם המעצורים מצביעים על מעורבות והבנה של הנאשם ושותפו בתחום הנשק. התמורה שקיבל הנאשם תמורת הנשק גבוהה ועמדה על כ-30,000 ₪, וגם מטעם זה יש צורך בענישה מרתיעה. מנגד יש להביא בחשבון שמדובר במכירה לסוכן משטרתי, כך שבפועל הסיכון לא יכול היה להתממש, אם כי הנאשם לא היה מודע לכך. כמו כן מדובר באירוע חד פעמי, ובנשק תקול, שנעצר פעמיים לאחר יריה בודדת ולא ברור אם אכן תוקן כנטען.

לאור כל האמור אני קובעת לעבירה של סחר בנשק מתחם ענישה הנע בין 20 לבין 40 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לעונשים נלווים.

העונש הראוי במקרה זה

14. הנאשם הוא צעיר אשר ניהל עד עתה אורח חיים נורמטיבי, השלים לימודים תיכוניים ועבד במקום עבודה מסודר. התסקיר שהוגש בעניינו חיובי בעיקרו. בתסקיר עלה משבר שעבר הנאשם בעקבות גירושיו וקשיים כלכליים שהתעוררו, אשר יתכן שעמדו ברקע המעשים.

הנאשם הודה, הכיר באחריות למעשיו והביע חרטה ורצון לשוב לחיים נורמטיביים. לפיכך עונשו יהיה בחלקו הנמוך של מתחם הענישה.

15. כאמור, שותפו ובן דודו של הנאשם נדון בגין אותו אירוע ל-11 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, השותף הורשע בעבירה חמורה פחות, וחלקו, על פי האמור בגזר הדין, לא היה מרכזי. בעניין זה אפנה גם לפסק הדין בעניין **רון דהוד** הנ"ל, ולקביעה שעקרון אחדות הענישה אינו עקרון מתמטי, אלא שיש להביאו בחשבון בין כלל השיקולים.

16. אני גוזרת, איפוא, על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת נשק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"א, 13 אוקטובר 2020, בנוכחות הצדדים.